

32003L0087

L 275/32

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2003.10.25.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE
(2003. október 13.)**

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében ⁽⁴⁾ megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

(1) Az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelméről szóló zöld könyv Európa-szerte vitát indított az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelmének alkalmasságáról és lehetséges működéséről. Az Európai Éghajlatváltozási Program számos érdekelt fél bevonásával különböző közösségi álláspontokat és intézkedéseket vizsgált meg, köztük az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmének a zöld könyvön alapuló rendszerét (a „közösségi rendszert”). A Tanács 2001. március 8-i következtetéseiben elismerte az Európai Éghajlatváltozási Program és a zöld könyv alapján végzett munka kiemelt jelentőségét, valamint hangsúlyozta a közösségi szintű tényleges lépések sürgősségét.

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 1600/2002/EK határozatával létrehozott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program ⁽⁵⁾ az éghajlatváltozást cselekvési prioritásként határozza meg, és előírja a közösségi szintű kibocsátási kereskedelmi rendszer 2005-ig történő létrehozását. Ez a program megerősíti, hogy a Közösség a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal kívánja csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, valamint hosszabb távon az üvegházhatású gázok globális kibocsátását az 1990-es szinthez képest körülbelül 70 %-kal kell csökkenteni.

⁽¹⁾ HL C 75. E, 2002.3.26., 33. o.

⁽²⁾ HL C 221., 2002.9.17., 27. o.

⁽³⁾ HL C 192., 2002.8.12., 59. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2002. október 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. március 18-i közös álláspontja (HL C 125. E, 2003.5.27., 72. o.), az Európai Parlament 2003. július 2-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2003. július 22-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

(3) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének megkötéséről szóló 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal ⁽⁶⁾ elfogadott Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének alapvető célkitűzése az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyását.

(4) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozat ⁽⁷⁾ által elfogadott Kiotói Jegyzőkönyv hatálybalépését követően arra kötelezi a Közösséget és annak tagállamait, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal csökkentsék a jegyzőkönyv A. mellékletében felsorolt üvegházhatású gázok általuk történő összesített, emberi eredetű kibocsátását.

(5) A Közösség és tagállamai megegyeztek abban, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott, az emberi eredetű kibocsátások csökkentésére vonatkozó kötelezettségeiket közösen teljesítik, a 2002/358/EK határozatban foglaltaknak megfelelően. Ezen irányelv célja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmét hatékonyan bonyolító európai piac létrehozásával hozzájáruljon az Európai Közösség és tagállamai által vállalt kötelezettségek hatékonyabb teljesítéséhez, a gazdasági fejlődés és a munkalehetőségek lehető legkisebb csökkentése mellett.

(6) A szén-dioxid és egyéb üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának ellenőrzését szolgáló rendszerrel ⁽⁸⁾ szóló, 1993. június 24-i 93/389/EGK tanácsi határozat ⁽⁸⁾ mechanizmust hozott létre az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követésére és az e kibocsátásokra vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében tett előrelépések értékelésére. E mechanizmus segíti a tagállamokat a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének meghatározásában.

(7) A kibocsátási egységek tagállamok általi kiosztásával kapcsolatos közösségi rendelkezések a belső piac egységességének megőrzése és a verseny torzulásának megakadályozása érdekében szükségesek.

⁽⁶⁾ HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

⁽⁷⁾ HL L 130. 2002.5.15., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

- (8) A kibocsátási egységek kiosztásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az ipari eljárások kibocsátás-csökkentési lehetőségét is.
- (9) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a törölt kibocsátási egységek tekintetében az egyes személyeknek csak 2008-tól kezdődően utalnak ki öt évre érvényes kibocsátási egységeket, a 2005-től kezdődő hároméves időszakban saját nemzeti területükön e személyek által elért kibocsátás-csökkentéseknek megfelelően.
- (10) Az említett öt éves időszaktól fogva más tagállamok részére kibocsátási egységek átruházása a Kiotói Jegyzőkönyv szerint kibocsátható mennyiségi egységek megfelelő kiigazítását vonja maga után.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egyes meghatározott tevékenységeket végző üzemeltetők rendelkezzenek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel, illetve nyomon kövessék és jelentsék az e tevékenységek esetében megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátását.
- (12) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv megsértésekor alkalmazandó szankciók szabályait, és gondoskodniuk kell ezek végrehajtásáról. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (13) Az átláthatóság biztosítása érdekében a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni a kibocsátási egységek kiosztásáról és a kibocsátások nyomon követésének eredményeiről szóló információkat, kivételt kizárólag a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott korlátozások jelentenek.
- (14) A tagállamok ezen irányelv végrehajtásáról a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ alapján készített jelentést kötelesek benyújtani.
- (15) További létesítményeknek a közösségi rendszerbe való felvétele ezen irányelvben megállapított rendelkezésekkel összhangban történhet, a közösségi rendszer, többek között, az alumíniummal kapcsolatos, illetve vegyi tevékenységekből származó, a szén-dioxidon kívüli egyéb üvegházhatású gázokra is kiterjeszhető.
- (16) Ezen irányelv egy tagállamot sem akadályoz az I. mellékletben felsoroltaktól vagy a közösségi rendszerben szereplőktől eltérő tevékenységben, vagy a Közöségi rendszerből átmenetileg kizárt létesítményekből származó üvegházhatású gázok kibocsátásait szabályozó nemzeti kereskedelmi rendszerek fenntartásában vagy létrehozásában.
- (17) A tagállamok mint a Kiotói Jegyzőkönyv szerződő felei, az annak B. mellékletében felsorolt bármely másik szerződő féllel együtt részt vehetnek a nemzetközi kibocsátás-kereskedelemben.
- (18) A közösségi rendszer és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek harmadik országbeli kereskedelmi rendszere közötti kapcsolat létrehozása növeli a kötelezettségek közös teljesítéséről szóló 2002/358/EK határozatban megállapított kibocsátás-csökkentési célkitűzések elérésének költséghatékonyságát.
- (19) A projektalapú mechanizmusok – beleértve az Együttes Végrehajtást (Joint Implementation, JI) és a Tiszta Fejlesztési Mechanizmust (Clean Development Mechanism, CDM) – mind az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának csökkentése, mind pedig a közösségi rendszer költséghatékonyságának szempontjából fontosak. A Kiotói Jegyzőkönyv és a Marrakeshi Megállapodások vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a nemzeti intézkedések kiegészítéseként kell alkalmazni, a nemzeti intézkedések tehát az erőfeszítések lényeges elemét képezik.
- (20) Ezen irányelv ösztönzi a nagyobb energiahatékonyságú technológiák alkalmazását – köztük a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést – amelyek egységnyi energia előállítása során kevesebb kibocsátást eredményeznek, míg a belföldi energiapiac hasznos hő-keresletén alapuló kogenerációs energiatermelés ösztönzéséről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi irányelv konkrétan ösztönzi a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelési technológia alkalmazását.
- (21) A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ megteremti a környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének általános kereteit, amely az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyek kiadására is alkalmas. A 96/61/EK irányelvet azért kell módosítani, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények közvetlen üvegházhatású gáz kibocsátásaira ne lehessen kibocsátási határértékeket megállapítani, illetve azért, hogy a tagállamok a 96/61/EK irányelv szerinti egyéb követelmények sérelme nélkül szabadon dönthessenek úgy, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephely egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységeire nem vezetnek be energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.
- (22) Ezen irányelv összhangban áll az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményével és a Kiotói Jegyzőkönyvvel. Ezen irányelvet e terület fejleményeinek tükrében, valamint az irányelv végrehajtása során nyert tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése területén elért eredmények figyelembevételére érdekében kell felülvizsgálni.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

⁽³⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

- (23) A kibocsátási egységek kereskedelmének az egyes tagállamok és a Közösség szintjén végrehajtott intézkedések és szabályok átfogó és összefüggő csomagjának részét kell képeznie. A közösségi rendszer hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a tagállamok a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásának sérelme nélkül mérlegelhetik az azonos célokat szolgáló igazgatási, pénzügyi és egyéb politikák közvetett hatásait. Az irányelv felülvizsgálata során mérlegelni kell, hogy milyen mértékben sikerült megvalósítani ezeket a célokat.
- (24) A tagállamok számára az adóztatás eszköze is alkalmas lehet az átmenetileg kizárt létesítményekből származó kibocsátások korlátozására.
- (25) A kibocsátások jelentős csökkentése érdekében szabályokat és intézkedéseket kell végrehajtani tagállami és közösségi szinten is, nemcsak az ipari és energiaágazatban, hanem az Európai Unió gazdaságának minden ágazatában. A Bizottságnak különösen olyan közösségi szintű szabályokat és intézkedéseket kell megfontolnia, amelyek arra szolgálnak, hogy a közlekedési ágazat jelentős mértékben hozzájáruljon a Közösség és a tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyvben az éghajlatváltozással kapcsolatban vállalt kötelezettségekhez.
- (26) A piaci alapon működő mechanizmusok sokoldalú lehetőségei ellenére, az Európai Unió éghajlatváltozásmérséklési stratégiájának a közösségi rendszer és egyéb közösségi, nemzeti és nemzetközi intézkedések egyensúlyára kell épülnie.
- (27) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapelveket.
- (28) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (29) Mivel a III. melléklet 1., 5. és 7. kritériumát nem lehet komitológia útján módosítani, a 2012. utáni időszakra vonatkozó módosításokat csak együttdöntési eljárással lehet elfogadni.
- (30) Mivel a javasolt intézkedés célját, a közösségi rendszer létrehozását, nem lehet a tagállamok egyéni tevékenysége révén megfelelően elérni, a javasolt intézkedés tehát terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket

fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél érdekében szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza a Közösségben az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: közösségi rendszer).

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.

(2) Ezt az irányelvet a 96/61/EK irányelv követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

3. cikk

Fogalommeghatározás

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- „egység”: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;
- „kibocsátás”: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból a légkörbe történő kiengedése;
- „üvegházhatású gázok”: a II. mellékletben felsorolt gázok;
- „üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély”: az 5. és 6. cikk értelmében kiadott engedély;
- „létesítmény”: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;
- „üzemeltető”: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták;
- „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- h) „új kibocsátó”: olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely jellegének vagy működésének változása, illetve bővítése folytán a Nemzeti Kiosztási Terv Bizottságnak való megküldését követően szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt, illetve módosították engedélyt;
- i) „nyilvánosság”: egy vagy több személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban egyesületek, szervezetek vagy személyek csoportjai;
- j) „szén-dioxid tonna-egyenérték”: egy metrikus tonna széndioxid (CO₂), vagy olyan mennyiségű, a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gáz, amelynek globális felmelegedést okozó potenciálja az előbbivel egyenértékű.

4. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől bármely létesítmény az I. mellékletben felsorolt, és az adott tevékenységhez meghatározott kibocsátást eredményező tevékenységet csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkkel összhangban kiállított engedély birtokában folytat, kivéve, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően átmenetileg kizárták a közösségi rendszer hatálya alól.

5. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek iránti kérelem

Az illetékes hatósághoz benyújtott, üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély iránti kérelemnek a következők leírását kell tartalmaznia:

- a létesítmény és tevékenységei, valamint az alkalmazott technológia;
- azok a nyers- és segédanyagok, amelyek felhasználása valószínűleg valamely, az I. mellékletben felsorolt gáz kibocsátását eredményezi;
- az I. mellékletben felsorolt gázok létesítményből származó kibocsátásainak forrásai; és
- a 14. cikk értelmében elfogadott irányelvekkel összhangban álló, a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére tervezett intézkedések.

A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá az első albekezdésben említett részletek nem műszaki jellegű összefoglalóját.

6. cikk

Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély feltételei és tartalma

(1) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatású gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély egyazon üzemeltető által egy telephelyen üzemeltetett egy vagy több létesítményre is vonatkozhat.

(2) Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély a következő adatokat tartalmazza:

- az üzemeltető neve és címe;
- a létesítmény tevékenységének és az abból származó kibocsátásoknak a leírása;
- a kibocsátások nyomon követésének követelményei, meghatározva a nyomon követés módszerét és gyakoriságát;
- a jelentési követelmények; és
- kötelezettség, a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egység adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására.

7. cikk

A létesítményekkel kapcsolatos változások

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására, illetve a létesítmény bővítésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Amennyiben helyénvaló, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt. Ha megváltozik a létesítmény üzemeltetőjének személye, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének belefoglalásával.

8. cikk

A 96/61/EK irányelvvel való összehangolás

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 96/61/EK irányelv I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyeinek kiállításához meghatározott feltételek, illetve a kapcsolódó engedélyezési eljárás összhangba kerüljön a fenti irányelv által szabályozott engedély feltételeivel, illetve eljárásával. Ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 96/61/EK irányelvben előírt eljárásokba.

9. cikk

Nemzeti kiosztási terv

(1) A 11. cikk (1) és (2) bekezdésében említett minden egyes időszak vonatkozásában, minden tagállam kidolgozza saját nemzeti tervét, hogy összesen hány egységet kíván az adott időszakra kiosztani és azokat miként kívánja kiosztani. A tervet tényszerű és átlátható követelményrendszerre kell alapozni, ideértve a III. mellékletben felsoroltakat, illetve a közvélemény észrevételeinek megfelelő figyelembevételét. A Bizottság, a Szerződés sérelme nélkül legkésőbb 2003. december 31-ig kidolgozza a III. mellékletben felsorolt követelmények végrehajtásához szükséges iránymutatást.

A 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakra vonatkozó tervet legkésőbb 2004. március 31-ig kell közzétenni, valamint a Bizottságot és a többi tagállamot arról értesíteni. Az azt követő időszakokra vonatkozó terveket legalább 18 hónappal a tárgyidőszakot megelőzően kell közzétenni, valamint a Bizottságot és a többi tagállamot azokról értesíteni.

(2) A nemzeti kiosztási terveket a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság vizsgálja meg.

(3) A Bizottság a tagállam nemzeti kiosztási tervéről szóló (1) bekezdés szerinti értesítés megküldésétől számított három hónapon belül elutasíthatja az adott tervet vagy annak egy részét, amennyiben az nem áll összhangban a III. mellékletben felsorolt követelményekkel vagy a 10. cikk tartalmával. A tagállam csak akkor hozhatja meg a 11. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott határozatokat, ha a Bizottság elfogadta a javasolt módosításokat. A Bizottság az elutasító határozatát megindokolja.

10. cikk

A kiosztás módja

A 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszakra a tagállamok az egységek legalább 95 %-át térítésmentesen osztják ki. A 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra a tagállamok az egységek legalább 90 %-át térítésmentesen osztják ki.

11. cikk

Az egységek kiosztása és kiadása

(1) A 2005. január 1-jével induló hároméves időszakra vonatkozóan minden tagállam eldönti, hogy az adott időszakra hány egységet fog kiosztani összesen, valamint az egyes létesítmények üzemeltetőinek tételesen. Ezt a döntést legalább három hónappal az időszak kezdete előtt kell meghozni a 9. cikknek megfelelően elkészített és a 10. cikkel összhangban álló nemzeti kiosztási terv alapján, a közvélemény észrevételeinek megfelelő figyelembevételével.

(2) A 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra, valamint az azt követő ötéves időszakokra vonatkozóan minden tagállam eldönti, hogy az adott időszakra hány egységet fog kiosztani összesen, valamint megkezdje az egységek egyes létesítmények üzemeltetői számára történő kiosztásra irányuló eljárást. Ezt a döntést a tagállam saját, a 9. cikknek megfelelően elkészített és a 10. cikkel összhangban álló nemzeti kiosztási terve alapján, a közvélemény észrevételeinek megfelelő súlyú figyelembevételével kell meghozni, legalább 12 hónappal a tárgyidőszak kezdete előtt.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján hozott döntéseket a Szerződés követelményeivel, különösen annak 87. és 88. cikkével összhangban kell meghozni. A kiosztásról történő döntéshozatalkor a tagállamoknak tekintettel kell lenniük annak szükségességére, hogy az új belépők számára hozzáférést kell biztosítani a kibocsátási egységekhez.

(4) Az illetékes hatóság az (1) vagy (2) bekezdésben említett időszakok minden évében az adott év február 28-ig kiadja az összes kiosztandó egység egy részét.

12. cikk

Az egységek átruházása, visszaadása és törlése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az egységek átruházhatók legyenek az alábbi személyek között:

- a) a Közösségen belüli személyek;
- b) a Közösségen belüli személyek és olyan, harmadik országbeli személyek, amely országban a 25. cikkben említett eljárásnak megfelelően, az ebben az irányelvben megfogalmazott vagy ezen irányelv alapján elfogadottakon kívüli korlátozások nélkül elismerik az egységeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket az üzemeltető a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára felhasználhatja.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden évben legkésőbb április 30-ig átad annyi egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó és a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, illetve, hogy ezeket az egységeket azt követően törlik.

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen.

13. cikk

Az egységek érvényessége

(1) Az egységek azokra a kibocsátásokra érvényesek, amelyek abban a 11. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett időszakban valósultak meg, amelyekre kiadták azokat.

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett első ötéves időszak kezdete után négy hónappal az illetékes hatóság törli a már érvénytelen, de a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban még vissza nem adott és nem törölt egységeket.

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adhatnak ki.

(3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett minden következő ötéves időszak kezdete után négy hónappal az illetékes hatóság törli a már érvénytelen, de a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban még vissza nem adott, és nem törölt egységeket.

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adnak ki.

14. cikk

Iránymutatás a kibocsátások nyomon követéséhez és jelentéséhez

(1) A Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban 2003. szeptember 30-ig elfogadja az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó, az egyes tevékenységeknél megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatást. Az iránymutatás a IV. mellékletben meghatározott nyomon követési és jelentési elveken alapul.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kibocsátások nyomon követése az iránymutatásnak megfelelően történjék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a létesítmények üzemeltetői minden év végét követően az iránymutatásnak megfelelő jelentést tegyenek a naptári év folyamán a létesítményükből származó kibocsátásokról az illetékes hatóságok számára.

15. cikk

Hitelesítés

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket az V. melléklet követelményei szerint hitelesítik, és erről az illetékes hatóságot tájékoztatják.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy üzemeltető előző évi kibocsátásairól szóló jelentése a hitelesítés szerint március 31-ig nem tesz eleget az V. mellékletben megfogalmazott követelményeknek, az adott üzemeltető egy megfelelő jelentés benyújtásáig nem ruházhat át további kibocsátási egységeket más személyekre.

16. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2003. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

(2) A tagállamok biztosítják a 12. cikk (3) bekezdésben meghatározott kibocsátási egység átadására vonatkozó kötelezettséget megsértő üzemeltetők névsorának közzétételét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű egységet, többlet-kibocsátási bírság

megfizetésére kötelezzenek. A többlet-kibocsátási bírság mértéke minden egyes, a létesítmény által kibocsátott, de visszaadott egységekkel nem fedezett szén-dioxid tonna-egyenérték után 100 euró. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

(4) A 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszak folyamán a tagállamok alacsonyabb mértékű, a létesítmény által kibocsátott, de az üzemeltető által átadott egységekkel nem fedezett szén-dioxid tonna-egyenérték után 40 eurós többlet-kibocsátási bírságot alkalmaznak. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többlet-kibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező naptári évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

17. cikk

Információhoz való hozzáférés

Az egységek kiosztásával kapcsolatos döntéseket, illetve az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély által megkövetelt és benyújtott, az illetékes hatóság rendelkezésére álló kibocsátási jelentéseket az adott hatóság a 2003/4/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében és 4. cikkében meghatározott korlátozásoknak megfelelően a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi.

18. cikk

Illetékes hatóság

A tagállamok gondoskodnak az ezen irányelv végrehajtásához szükséges államigazgatási keretek létrehozásáról, beleértve az illetékes hatóság vagy hatóságok kijelölését. Ha több illetékes hatóság kerül kijelölésre, a kijelölt hatóságok ezen irányelv értelmében végzett munkáját össze kell hangolni.

19. cikk

Kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek

(1) Az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlesztésének pontos nyilvántartása érdekében a tagállamok gondoskodnak egy kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozásáról és aktualizálásáról. A tagállamok egy vagy több másik tagállammal közös egységesített rendszerben is üzemeltethetik kibocsátási egység-forgalmi jegyzéküket.

(2) Kibocsátási egységet bármely személy birtokolhat. A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, és külön számlákon nyilván kell tartani a különböző személyek részére kiosztott vagy átruházott egységeket.

(3) Ezen irányelv végrehajtása érdekében a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban rendeletet alkot a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről, amely az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére a közös adatelemeket tartalmazó, egységesített elektronikus adatbázisok formájában működik, és biztosítja a nyilvános hozzáférést és a titkos adatok megfelelő kezelését, illetve megakadályozza a Kiotói Jegyzőkönyvből eredő kötelezettségekkel összeférhetetlen átruházásokat.

20. cikk

Központi tisztviselő

(1) A Bizottság központi tisztviselőt jelöl ki az egységek kiosztását, átruházását és törlését nyilvántartó független ügyleti jegyzőkönyv vezetésére.

(2) A kibocsátási egységek kiadásakor, átruházásakor és törlésekor előforduló szabálytalanságok megelőzése érdekében a központi tisztviselő a független ügyleti jegyzőkönyvön keresztül minden, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekbe bevitt ügyletet automatikusan ellenőriz.

(3) Amennyiben az automatikus ellenőrzés szabálytalanságot talál, a központi tisztviselő értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek a szabálytalanságok rendezéséig nem jegyezhetik be a kérdéses ügyletet vagy az érintett kibocsátási egységekkel kapcsolatos bármely más ügyletet.

21. cikk

A tagállamoktól származó jelentés

(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. E jelentésnek különös figyelmet kell fordítania a kibocsátási egységek kiosztására, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működésére, a nyomon követési és jelentési iránymutatások alkalmazására, az igazolásra és az irányelv betartásával kapcsolatos kérdésekre, valamint a kibocsátási egységek pénzügyi kezelésére esetlegesen vonatkozó szabályokra. Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv 6. cikkében megállapított eljárással összhangban készített kérdőív vagy vázlat alapján készül. A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított három hónapon belül közzéteszi az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését.

(3) A Bizottság a kibocsátási egységek kiosztásával, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működésével, a nyomon követéssel, a jelentésekkel, az igazolással és az irányelv betartásával kapcsolatos kérdésekben megszervezi a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét.

22. cikk

A III. melléklet módosítása

A Bizottság a 2008-tól 2012-ig tartó időszakra vonatkozóan a 21. cikkben szabályozott jelentések és az irányelv alkalmazása közben szerzett tapasztalatok fényében, az 1., az 5. és a 7. kritérium kivételével, a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban módosíthatja a III. mellékletet.

23. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 93/389/EGK határozat 8. cikke által létrehozott bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni ugyanazon határozat 8. cikkének figyelembevételével.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

(3) A Bizottság állapítja meg saját eljárási szabályzatát.

24. cikk

A közösségi rendszer további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre, létesítményekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, amennyiben a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, a rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomon követési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével e tevékenységek, létesítmények és üvegházhatású gázok felvételét jóváhagyja.

2005-től a tagállamok ugyanazon feltételek mellett alkalmazhatják az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában szereplő tevékenységeket folytató olyan létesítményekre, amelyek nem érik el az ebben a mellékletben említett kapacitási határokat.

(2) Az ilyen tevékenységet folytató létesítmények számára történő kiosztásokat a 9. cikkben említett nemzeti kiosztási tervben kell meghatározni.

(3) A Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban saját kezdeményezésre megállapíthat, illetve bármely tagállam kérésére köteles megállapítani az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekből származó kibocsátásokra, létesítményekre és üvegházhatású gázokra vonatkozó nyomon követési és jelentési iránymutatásokat, amennyiben az említett kibocsátások nyomon követése és jelentése megfelelő pontossággal végezhető.

(4) Amennyiben ilyen intézkedések kerülnek bevezetésre, a 30. cikknek megfelelően végrehajtott felülvizsgálatoknak azt is meg kell vizsgálniuk, hogy közösségi szinten összehangolt módon ki kell-e egészíteni az I. mellékletet az ezekből a tevékenységekből származó kibocsátásokkal.

25. cikk

Kapcsolódás más üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréhez

(1) A közösségi rendszer és egy másik, üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére szolgáló rendszer közötti kölcsönös elismerés biztosítására a Szerződés 300. cikkében meghatározott szabályokkal összhangban megállapodásokat kell kötni a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt és a jegyzőkönyvet megerősítő harmadik országokkal.

(2) Amennyiben megkötöttek egy, az (1) bekezdésben említett megállapodást, a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elkészíti a kibocsátási egységek adott megállapodás értelmében történő kölcsönös elismeréséhez szükséges rendelkezéseket.

26. cikk

A 96/61/EK irányelv módosítása

A 96/61/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv (*) módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

Az előző három albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

27. cikk

Egyes létesítmények átmeneti kizárása

(1) A tagállamok kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy egyes létesítményeket legkésőbb 2007. december 31-ig átmenetileg vegyenek ki a közösségi rendszerből. Az erre irányuló kérelmeknek minden ilyen létesítmény felsorolását tartalmazniuk kell, és a kérelmeket közzé kell tenni.

(2) Ha egy adott kérelemre vonatkozóan a nyilvánosság észrevételeinek mérlegelését követően a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítja, hogy

- a létesítmények a nemzeti politikákkal összefüggésben olyan mértékben korlátozzák kibocsátásukat, mintha az irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartoznának;
- a létesítmények a 14. és 15. cikk értelmében előírtakkal egyenértékű nyomon követési, jelentési és hitelesítési követelményeket kötelesek betartani; és
- a létesítményekre a nemzeti követelmények nem teljesítése esetén a 16. cikk (1) és (4) bekezdésében meghatározottakkal legalább egyenértékű büntetések vonatkoznak;

akkor előírja e létesítmények Közösségi rendszerből történő ideiglenes kizárását.

Biztosítani kell, hogy a belső piac ne torzuljon.

28. cikk

Közös teljesítés

(1) E cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban a tagállamok az I. mellékletben felsorolt tevékenységek valamelyikét folytató létesítmények üzemeltetői számára engedélyezhetik, hogy az azonos tevékenységet folytató létesítmények közös teljesítést vállaljanak a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban és/vagy a 11. cikk (2) bekezdésében említett első öt éves időszakban.

(2) Az I. mellékletben felsorolt tevékenységek valamelyikét folytató és közös teljesítést vállalni kívánó üzemeltetők az illetékes hatósághoz nyújthatnak be kérelmet, megjelölve a részt venni kívánó létesítményeket, a közös teljesítés időtartamát, valamint annak igazolását, hogy egy megbízott teljesíteni képes a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket.

(3) A közös teljesítést vállaló üzemeltetők megbízottat neveznek ki, aki:

- a) a 11. cikkben meghatározottaktól eltérve átveszi a létesítmények üzemeltetői számára kiszámított kibocsátási egységek teljes mennyiségét;
- b) a 6. cikk (2) bekezdésének e) pontjától és a 12. cikk (3) bekezdésétől eltérve felel a közös teljesítést vállaló üzemeltetők létesítményei összesített kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységek átadásáért;
- c) nem köthet kibocsátási egység átruházására vonatkozó további ügyleteket, amennyiben egy üzemeltető jelentése a 15. cikk második bekezdése értelmében nem minősül kielégítőnek.

(4) A 16. cikk (2), (3) és (4) bekezdésétől eltérően a megbízottat terhelik a közös teljesítést vállaló üzemeltetők összesített kibocsátásának megfelelő mértékű kibocsátási egység-átadási kötelezettség megsértése esetén alkalmazandó szankciók.

(5) Az a tagállam, amely egy vagy több közös teljesítést vállaló csoport létrehozását kívánja engedélyezni, a (2) bekezdésben említett kérelmet benyújtja a Bizottsághoz. A Szerződés sérelme nélkül, a Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül elutasíthatja a kérelmet, amennyiben az nem teljesíti ezen irányelv követelményeit. Az ilyen döntéseket mindig indokolni kell. Elutasítás esetén a tagállam csak abban az esetben engedélyezheti a közös teljesítést vállaló csoport létrehozását, ha a javasolt módosításokat a Bizottság elfogadta.

(6) Amennyiben a megbízott nem tesz eleget a (4) bekezdésben meghatározott szankciónak, a 12. cikk (3) bekezdése és a 16. cikk értelmében a közös teljesítést vállaló csoportot alkotó egyes létesítmények üzemeltetői külön-külön felelősek a saját létesítményük kibocsátásainak erejéig.

29. cikk

Vis maior

(1) A 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a tagállamok kérelmezhetik a Bizottságnál, hogy bizonyos létesítmények vis maior esetén többlet-kibocsátási egységeket kapjanak. A Bizottság mérlegeli, hogy valóban megállapítható-e a vis maior, és amennyiben igen, engedélyezi az adott tagállamnak, hogy az adott létesítmények üzemeltetői számára nem átruházható többlet-kibocsátási egységeket utaljon ki.

(2) A Bizottság a Szerződés sérelme nélkül, legkésőbb 2003. december 31-ig kidolgozza a vis maior fennállásának bizonyításához szükséges körülményeket leíró iránymutatást.

30. cikk

Felülvizsgálat és továbbfejlesztés

(1) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése terén elért eredmények alapján a Bizottság 2004. december 31-ig javaslatot tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy az I. mellékletet egészítse ki további tevékenységekkel, valamint a II. mellékletben felsorolt további üvegházhatású gázok kibocsátásával.

(2) Az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követése terén elért eredmények alapján, valamint a nemzetközi szinten elért fejlődés fényében a Bizottság jelentést készít az irányelv alkalmazásáról, amely kiterjed arra, hogy:

- a) szükséges-e és milyen módon valósítható meg a rendszer gazdasági hatékonyságának további növelése érdekében az I. melléklet kiegészítése más ágazatokkal, többek között a vegyiparral, az alumínium és a közlekedési ágazatokkal, illetve a II. mellékletben felsorolt egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásával;
- b) milyen kapcsolatban áll a közösségi kibocsátási egységek kereskedelme és a 2008-ban induló nemzetközi kibocsátási egységek kereskedelme;
- c) hogyan hangolható össze még jobban a kiosztási módszertan (a 2012. utáni időszakban az árverést is beleértve), és a nemzeti kiosztási tervekre vonatkozó, a III. mellékletben meghatározott követelmények;
- d) hogyan használhatók fel a projektmechanizmusok kibocsátás-csökkentési egységei (kreditjei);
- e) milyen viszonyban áll a kibocsátás-kereskedelmi rendszer az egyéb tagállami és közösségi szinten végrehajtott, azonos célokat kitűző szabályozásokkal és intézkedésekkel, beleértve az adóztatást;
- f) helyénvaló lenne-e egyetlen közösségi kibocsátási egység-forgalmi jegyzék megteremtése;
- g) megfelelő-e a többlet-kibocsátási büntetések mértéke, figyelembe véve - többek között - az inflációt;
- h) hogyan működik a kibocsátási egységek piaca, különös tekintettel a piac lehetséges zavaraira;
- i) miként lehet a Közösségi rendszert hozzáigazítani a kibővült Európai Unióhoz;
- j) a közös teljesítés működéséből milyen tapasztalatok szűrhetők le;
- k) érdemes-e a kiosztás alapjául szolgáló, közösségi szinten alkalmazott technológiai referencia-értékeket („benchmark”) kidolgozni, az elérhető legjobb technikák és a költség-haszon elemzés figyelembevételével.

A Bizottság fenti jelentését a megfelelő javaslatok kíséretében 2006. június 30-ig megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A közösségi rendszer és a projektalapú mechanizmusok – ideértve az Együttes Végrehajtást (Joint Implementation, JI) és a Tiszta Fejlesztési Mechanizmust (Clean Development Mechanism, CDM) – összekapcsolása mind az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának csökkentése, mind a közösségi rendszer költség-hatékonyabb működése szempontjából kívánatos és fontos. Ezért a Bizottság által javasolt rendelkezések Európai Parlament és Tanács általi elfogadása esetén lehetővé válik a projektalapú mechanizmusok kibocsátás-csökkentési egységeinek a Közöségi rendszerben való használata; az említett rendelkezések 2005-től a közösségi rendszerrel párhuzamosan érvényesülnek majd. A mechanizmusokat a hazai intézkedések kiegészítéseként, a Kiotói Jegyzőkönyv és a Marrakeshi Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

31. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot ezekről a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

32. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

33. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 2003. október 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

G. ALEMANN

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN, A 3., 4. CIKKBEN, A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN, A 28. ÉS A 30. CIKKBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉG-KATEGÓRIÁK

- (1) Ezen irányelv nem vonatkozik a kutatásra, fejlesztésre, illetve új termékek és eljárások kipróbálására használt létesítményekre, vagy létesítmény-részekre.
- (2) Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában termelési kapacitásokra vagy végtermékekre vonatkoznak. Amennyiben egy üzemeltető ugyanazon a telephelyen vagy ugyanazon létesítményben több, egy alcím alá tartozó tevékenységet is folytat, az ilyen tevékenységek kapacitását össze kell adni.

Tevékenység	Üvegházhatású gáz
<i>Energiatermeléssel kapcsolatos tevékenységek</i>	
Tüzelőberendezések 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és településhulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszolókemencék	Szén-dioxid
<i>Fémek termelése és feldolgozása</i>	
Fémérc (beleértve a szulfid ércet) pörkölő és szinterelő létesítmények	Szén-dioxid
Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid
<i>Ásványipar</i>	
Cement-klinkernek forgókemencében történő gyártására szolgáló létesítmények 500 tonna/nap termelési kapacitáson felül vagy mésznek forgókemencében történő gyártására 50 tonna/nap kapacitáson felül vagy egyéb égetőkemencékben 50 tonna/nap kapacitáson felül.	Szén-dioxid
Üveg gyártására szolgáló létesítmények, beleértve az üvegszálat is, 20 tonna/nap olvasztókapacitáson felül.	Szén-dioxid
Kerámiatermékek égetéssel történő gyártására szolgáló létesítmények, különösen tetőcserepek, téglák, tűzálló téglák, csempék, kőárúk vagy porcelánok gyártása 75 tonna/nap termelési kapacitáson felül, és/vagy ahol a kemence térfogata 4 m ³ és abban az árusűrűség a 300 kg/m ³ -t meghaladja	Szén-dioxid
<i>Egyéb tevékenységek</i>	
Az alábbiak gyártására szolgáló létesítmények	Szén-dioxid
a) faanyagból származó pép (cellulóz) vagy egyéb szálal anyagok;	
b) papír és karton 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül.	Szén-dioxid

II. MELLÉKLET

A 3. ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC)

Perfluorokarbonok (PFC)

Kén-hexafluorid (SF₆)

III. MELLÉKLET

A NEMZETI KIOSZTÁSI TERV 9., 22., ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT KÖVETELMÉNYEI

- (1) Az adott időszakra kiosztandó kibocsátási egységek összegének összhangban kell állnia az adott tagállamnak a 2002/358/EK határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kibocsátás-csökkentési kötelezettségével, figyelembe véve egyfelől azt, hogy az ezen irányelv hatályán kívül eső forrásokból származó kibocsátásokhoz képest a fenti kibocsátási egységek a teljes kibocsátás mekkora hányadát képviselik, másfelől pedig a nemzeti energiapolitikát, továbbá összhangban kell állnia a nemzeti éghajlat-változási programmal. A kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége nem lehet több, mint amennyi az e mellékletben meghatározott követelmények szigorú alkalmazásához valószínűleg szükséges. 2008. előtt e mennyiséget össze kell hangolni az egyes tagállamoknak a 2002/358/EK határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti céljai elérése vagy túlteljesítése érdekében követendő kibocsátás-csökkentési ütemmel.
- (2) A kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségét össze kell hangolni a Közösségnek a 93/389/EGK határozat értelmében vállalt kötelezettségei teljesítéséhez a tagállamok által vállalt hozzájárulások valós és tervezett előrehaladásának értékelésével.
- (3) A kiosztandó kibocsátási egységek mértékének összhangban kell állnia az e rendszer hatálya alá eső tevékenységek kibocsátás-csökkentési potenciáljával, beleértve a technológiai potenciált is. A tagállamok kibocsátási egységeik kiosztását alapozhatják az egyes tevékenységek termékenkénti átlagos üvegházhatású gáz kibocsátására és az egyes tevékenységekben elérhető eredményekre.
- (4) A tervnek összhangban kell állnia egyéb közösségi jogszabályokkal és szabályozási eszközökkel. Az új jogszabályi követelmények következtében felmerülő elkerülhetetlen kibocsátás-növekedést is figyelembe kell venni.
- (5) A Szerződés követelményei és különösen annak 87. és 88. cikke értelmében a terv nem tehet különbséget a vállalkozások és ágazatok között oly módon, hogy bizonyos vállalkozásokat vagy tevékenységeket indokolatlan előnyben részesít.
- (6) A tervnek azt is tartalmaznia kell, hogy az új belépők az adott tagállamon belül miként kezdhetik majd meg részvételüket a Közösségi rendszerben.
- (7) A terv a Közösségi rendszer bevezetése előtti önkéntes kibocsátás-csökkentő beruházásokat (korai beruházások) is figyelembe veheti, és tájékoztatást kell tartalmaznia a korai beruházások figyelembe vételére vonatkozóan. Nemzeti kiosztási tervük készítésekor a tagállamok az elérhető legjobb technológiákra vonatkozó referencia-dokumentumokból származtatott technológiai referencia-értékeket is alkalmazhatják, és e technológiai referencia-értékek tartalmazhatnak a korai beruházások kezelésére vonatkozó elemet is.
- (8) A tervnek tartalmaznia kell azt is, miként veszi figyelembe a tiszta technológiákat, beleértve az energiahatékony technológiákat is.
- (9) A tervnek a nyilvánosság észrevételeinek kifejezésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint ezen észrevételeknek a kibocsátási egységek kiosztásáról szóló döntések meghozatala előtti kellő súlyú figyelembevételére érdekében tett intézkedésekről szóló tájékoztatást is tartalmaznia kell.
- (10) A tervnek az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények jegyzékét és az egyes létesítmények számára kiosztani kívánt kibocsátási egységek mennyiségét is tartalmaznia kell.
- (11) A terv tartalmazhat arra vonatkozó tájékoztatást is, hogy miként veszi figyelembe az Uniót kívüli országok vagy szervezetek okozta verseny létezését.

IV. MELLÉKLET

A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NYOMON KÖVETÉSI ÉS JELENTÉSI ALAPELVEK**A szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése**

A kibocsátásokat számítás vagy mérés útján kell nyomon követni.

Számítás

A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

$$\text{tevékenységre vonatkozó adat} \times \text{kibocsátási tényező} \times \text{oxidációs tényező}$$

A tevékenységre vonatkozó adatok (felhasznált tüzelőanyag, termelt mennyiség stb.) nyomon követését a beszerzési adatok vagy mérés alapján kell végezni.

Elfogadott kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. A tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők valamennyi tüzelőanyagra elfogadhatók. Az alapértelmezett tényezők a kereskedelmi forgalomban nem kapható tüzelőanyagokon (hulladék tüzelőanyagok, mint például gumiabroncsok és ipari folyamatokból származó gázok) kívül minden tüzelőanyagra alkalmazhatók. Szén esetén a szénréteg-specifikus alapértelmezett tényezőket, földgáz esetén pedig az EU-specifikus és a termelőország-specifikus alapértelmezett tényezőket alaposabban ki kell dolgozni. Az olajfinomítói végtermékek esetében elfogadhatók az IPCC hibaértékek. A biomassa kibocsátási tényezője nulla.

Amennyiben a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a szén egy része nem oxidálódik, kiegészítő oxidációs tényezőt is alkalmazni kell. Amennyiben az oxidációt már figyelembe vevő tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kiszámították, nem szükséges oxidációs tényezőt alkalmazni.

A 96/61/EK irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.

Minden tevékenységre, létesítményre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

Mérés

A kibocsátások mérésekor egységesített vagy elfogadott módszereket kell alkalmazni, és a méréseket alátámasztó kibocsátási számításokkal kell hitelesíteni.

Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése

A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott és a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni.

A kibocsátások jelentése

Minden üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a létesítményről szóló jelentésébe belefoglalnia:

A. A létesítményre vonatkozó adatok, többek között:

- A létesítmény neve,
- Annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- A létesítmény által folytatott, az I. mellékletben felsorolt tevékenységek típusa és száma,
- Egy kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- A létesítmény tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.

B. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását számításal állapítják meg:

- A tevékenységi adatokat,
- A kibocsátási tényezőket,
- Az oxidációs tényezőket,
- A teljes kibocsátást, és
- A bizonytalansági tényezőket.

C. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását méréssel állapítják meg:

- A teljes kibocsátás mennyiségét,
- A mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információt, és
- A bizonytalansági tényezőket.

D. A tüzelésből származó kibocsátásokra vonatkozóan a jelentésnek az oxidációs tényezőt is tartalmaznia kell, kivéve, ha az oxidációt már a tevékenység-specifikus kibocsátási tényező kidolgozásakor is figyelembe vették.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.

V. MELLÉKLET

A 15. CIKKBEN EMLÍTETT HITELESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

Általános alapelvek

1. Az I. mellékletben felsorolt minden tevékenységből származó kibocsátást hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. Foglalkozik a nyomon követési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
 - a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;
 - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
 - c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra; és
 - d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztásának és alkalmazásának megfelelőségére.
3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek bizonyítania kell, hogy
 - a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;
 - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és
 - c) a létesítmény vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondás-mentesek.
4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a létesítményt bejegyezték-e a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan

Stratégiai elemzés

6. A hitelesítés a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie az összes tevékenységgel és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásával kapcsolatban.

Folyamatelemzés

7. A benyújtott információk igazolását indokolt esetben a létesítmény telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a létesítmény minden kibocsátási forrását értékeli a kibocsátásához hozzájáruló egyes források adatainak megbízhatósága szempontjából.
9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos része az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges kibocsátási tényezők és számítások megválasztása. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó forrásokra és a nyomon követési eljárás fent említett elemeire.
10. A hitelesítő az üzemeltető által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges tévedés

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő az üzemeltetőtől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
 - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és
 - c) a létesítmény egyes kibocsátási forrásaival kapcsolatos információk keletkezésével, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információkra.
-